

DELAVSKA POLITIKA

GLASILO SOCIALISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Uredništvo je v Mariboru,
Ruška cesta 5, poštni predal 22.
Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.
Uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22.
Ljubljana VII, Zadrugi dom.

Izhaja vsako sredo in soboto.

Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za ino-
zemstvo mesečno 15 Din.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene
delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. De-
bela tiskana beseda stane 1.— Din. Malih oglasov trgovskega
značaja, stane beseda 1.— Din. V oglašnem delu stane pe-
nitna enostolpna vrsta 1.50 D. Pri večjem številu objav popust.
Čekovni račun: 14.335. — Reklamacije se ne frankirajo.

Štev. 37.

Sreda 9. maja 1928.

Leto III.

Bančni škandal pred parlamentom.

Interpelacija sodr. Petejana na ministra trgovine zaradi konkurza »Slavenske banke«. — Odgovornost »Länderbanke« na kraku. — Vrnite malim vlagateljem njihove prihranke.

Gospod minister!

Dne 24. septembra 1926 je bil otvorjen predkonkurz in dne 19. maja 1927 konkurz nad imetjem Slavenske banke d. d. v Zagrebu. Glasom konkurzne bilance se mora smatrati, da je izgubljen cel akcijski kapital v znesku 100.000.000 Din in vse rezerve, ki znašajo 10.000.000 Din; sodišču prijavljene terjatve, proti konkurzni masi iznašajo okoli 120.000.000 Din, dočim se vsa njena imovina ceni danes na 20 do 30.000.000 Din, to je do 25 odstotkov prijavljenih terjatev. Med upniki so kot vložniki: Državna uprava (ministrstvo socialne politike) z več milijoni dinarji, sodišča (naložba pupilarnega denarja) in humanitarne korporacije (n. pr. akad. kolegij v Ljubljani z 2.500.000 Din). Vseh upnikov je čez 4000. Vsota zahtevkov do 10.000 Din znaša okoli 5 milijonov, do 25.000 dinarjev pa 13.000.000 Din, kar najbolj jasno dokazuje, da so v največji meri prizadeti siromašni vložniki. Terjatve občinskih hranilnic in zadrugi denarnih zavodov znašajo okoli 30.000.000 Din, kar znači zopet obremenitev širokih siromašnih ljudskih plasti. Skupna vsota vseh po upnikih prijavljenih zahtevkov iznosi samo v Sloveniji okoli 90.000.000 Din.

Da pojasnim, kako je moglo priti do tako ogromnih izgub, naj navedem samo nekoliko dokazov o brezvestnem načinu poslovanja te banke: V palači v Zagrebu je bilo investiranih 28.000.000 Din, za katero ponujajo danes interesi 6.000.000 Din, v žitni zavod v Zagrebu je bilo naloženih 10.000.000 Din, vsota, ki je danes brez kritja, v topilnico »Topusko« je bilo investiranih 14.000.000 Din, tega podjetja danes ni mogoče prodati za 500.000 Din, v Križevsko industrijo d. d. je bilo investiranih 6.300.000 Din, prodana je bila za 1.000.000 Din, v tovarno za umetno opeko »Koranit« je bilo investiranih 20.000.000 Din, za isto ponujajo danes interesi 2.000.000 Din. Rade Pašić je dobil kredit v znesku okoli 7 milijonov Din, on pa nudi danes poravnavo 500.000 Din, političnim prijateljem je bilo podarjeno dvakrat po 500.000 Din, a članom upravnega odbora dr. Lipoldu 125.000 Din, Weissu 750.000 Din, za intervencijo nekega našega poslanstva se je plačalo 500.000 Din in trije direktorji so dobili izplačane polletne tanižime v znesku 456.000 Din itd. Po zakonu o delniških družbah je odgovorna za poslovanje bank, ki so delniške družbe, uprava, to sta upravni in nadzorni odbor. Nadzorstvo nad njima pa vrši od državne uprave imenovani državni komisar.

V času, ko se je v banki tako gosposdarilo, je bila uprava sestavljena, kakor je to razvidno iz poročila banke za leto 1923 in 1924, iz gospodov: poslovodnega člana uprave Avgusta Praprotnika, dočim je bil upravni zastopnik dr. Branko Arko. Ta uprava je s prodajo večinskih akcij uvedla v Slavensko banko dunajsko »Länderbanko«, ki je, že od predvojnega bila posestnica večine akcij trboveljske premožovne družbe in ki je takrat stala pred »nacionalizacijo«. Pod imenom Slavenske banke je prevzela »Länderbanko« večino akcij nove emisije TPD, ki jih je takoj prenesla v svoj zavod na Dunaju. Da je bilo mogoče članom uprave Slavenske banke in njihovim prijateljem izvesti to čudno »nacionalizacijo« TPD — o čemer se je svoj čas mnogo govorilo in pisalo in kjer so omenjeni gospodje zaslužili desetine milijonov — je morala Slavenska banka postati last »Länderbanke«. Ker je bila v posesti večine akcij, je »Länderbanko« prevzela upravo Slavenske banke v svoje roke, izmenjala direktorje in tako napravila iz Slavenske banke v resnici svojo podružnico. To se je izvršilo v letu 1924 in 1925. Istčasno je ona odpisala 40 odstotkov akcijskega kapitala in vse rezerve, ker je Slavenska banka bila že tedaj v deficitu. Na podlagi falzificirane bilance za leto 1925 je ona vodila posle še nadalje ter je z vsemi sredstvi lovila nove vlagatelje. Razen tega je vzela vse vrednostne papirje, ki so se nahajali v Slavenski banki, tudi one, ki so bili pri njej v shrambi, kot zalogo za svoje terjatve od preko 50.000.000 Din, tako, da so bile vse vloge gotovo brez kritja. Run, ki je nastal kot posledica padanja kurza akcij na borzi, je povzročil, da je banka ustavila izplačila in da je bil otvorjen predkonkurz.

Sodišče v Zagrebu je postavilo za sekvestra g. Bašića, ki je ostal do februarja 1927, potem pa gosp. dr. Horvata, ki je vodil te posle do razglasitve kon-

kurza. Upniki so se organizirali v posebnih odborih, tako v Ljubljani, Sarajevu, Celju in Mariboru. Skoro vsi denarni zavodi — upniki so bili organizirani v ljubljanskem odboru, ki je že meseca marca 1927 predstavljal večino terjatev.

Zastopniki upnikov so vložili ovadbe proti članom bančne uprave, ponovno so intervenirali pri ministru za trgovino in industrijo in pri ministru pravosodja, vodili so razgovore z upravnim odborom, z »Länderbanko« in Trboveljsko premožkopno družbo, vse to v interesu upnikov in v namenu, da dosežejo od strani onih faktorjev, ki so odgovorni za polom banke, da bi isti prispevali k povzvišanju bančnega premoženja ter da bi na ta način omogočili mirno likvidacijo s pomočjo zakona o prisilni poravnavi izven konkurza. Vsi ti poizkusi pa so ostali brez uspeha.

Tako je prišlo do tega, da je bil dne 19. maja 1927 otvorjen konkurz. Sodišče v Zagrebu kot konkurzno sodišče je postavilo za sodnega upravnika g. Golubovića, svetovalca kr. sodišča v Zagrebu, za upravnika mase dr. A. Horvata, advokata v Zagrebu, dočim je upniški odbor sestavljen iz gg.: dr. Ravniharja, dr. D. Marišića in dr. Penca iz Ljubljane, dr. A. Horvatića in dr. J. Pečarevića iz Zagreba, vsi kandidati iz kandidatne iz ljubljanskega upniškega odbora. Od razglasitve konkurza je poteklo že enajst mesecev. Do danes pa uprava konkurzne mase še vedno ni ugotovila ali je za konkurz odgovoren Upravni svet banke »Länderbanko« in Trboveljska premožkopna družba ali ne in če ta krivda postoji, kakšne vrste da je. Niti ena odškodninska tožba proti kateremukoli članu uprave ni izvedena; že nad leto dni je poteklo od kar je bila uvedena sodnijska preiskava proti članom upravnega sveta, a o njenih rezultatih se ne ve ničesar. Imovina konkurzne mase se prodaja brez licitacije, kar pod roko, in ne oziraje se na boljše ponudnike, o čemur upniški odbor sploh ni poučen. Sekvester, ozir. upravnik konkurzne mase je za svoje delo, za nekaj manj kot leto dni, predložil račun v znesku 1.600.000 Din, a članom upniškega odbora se izplačujejo stvarni izdatki za vsako sejo po 1508 Din.

Razen 4.000.000 Din upnikom I. razreda ni bila izplačana niti para nikomur. Zato mi je čast, gospod minister, da Vas vprašam:

1. Ali Vam je znano, da vrši nadzorstvo nad delniškimi družbami državni komisar in da bi moral vsled tega vršiti nadzorstvo nad Slavensko banko d. d. v Zagrebu državni komisar, ki ga je odredilo Ministrstvo trgovine in industrije, ter da se to nadzorstvo nad Slavensko banko ni vršilo že od leta 1925, kar dokazuje falzificirana bilanca?

2. Ali Vam je znano, da je ministrstvo trgovine in industrije v decembru leta 1926 in v februarju 1927 vsled zahteve zastopnikov upnikov pozvalo članke odbora Slavenske banke, zastopnike TPD in »Länderbanke« in da je od njih kategorično in ultimativno zahtevalo, da store vse v svrhu zmanjšanja deficita banke, ter da ni pozneje ničesar podvzelo proti imenovanim faktorjem, čeprav le-ti niso niti v stavljenem roku, niti pozneje samo za eno paro znižali deficit, kljub temu, da se med člani uprave nahajajo najmočnejši faktorji Slovenije, ki so s pomočjo Slavenske banke zaslužili v treh letih desetine milijonov dinarjev in da je v upravi bila zastopana TPD, ki dobavlja državi premož za stolne milijonov letno?

3. Ali Vam je poznano, da so predstavniki upnikov ponovno naslovili prošnje na ministrstvo trgovine in industrije, v svrhu, da ono napravi vse potrebne korake, da se sklene zakon o poravnavi izven konkurza in da bi se tako izognilo dražemu konkurznemu postopanju v slučaju Slavenske banke in da vse te prošnje niso imele nobenega rezultata?

4. Ali hočete vsaj sedaj ob dvajseti uri ukreniti vse potrebno za zaščito upnikov, ter da primorate one faktorje, ki nosijo nesporno odgovornost za polom Slavenske banke, da čim več doprinesejo k zmanjšanju ogromnega deficita in da na ta način vsaj do neke meje zmanjšajo zgubo, ki jo bodo morali pretrpeti upniki banke, ki po svoji veliki večini pripadajo siromašnim ljudskim slojem?

Čast mi je gospod minister prositi Vas za ustnen odgovor na seji Nar. skupščine. Sprejmite gospod minister pri tej priliki izraz mojega spoštovanja.

Josip Petejan I. r.

Repriza „Križe“.

Ker je bila prva predstava »Križe« do zadnjega kottička razprodana in je mnogo delavcev ostalo brez vstopnic, se je Delavski oder odločil, da ponovi »Križe«. Predstava se vrši v soboto zvečer ob 8. uri v dramskem gledališču. Opozarjamo že danes, da si vstopnice nemudoma pre-skrbite že v predprodaji pri Prosvetnem odseku Delavske zbornice, Gradišče št. 2. Na vse sodruge in sodru-žice apeliramo, da agitirajo za pred-stavo v vseh obratih, ker je repriza ravnotako združena z velikimi stro-ški. Zaradi posetnikov iz dežele smo namreč gledališče naprosili, da nam da na razpolago soboto, dne 12. tm.

Sobota pa je stalen gledališki dan. Ker nam ga je to pot gledališče izje-moma odstopilo, je taksa za uporabo poslopja večja kot je bila zadnjič. Zato, sodruzi in sodružice, glejte, da bo v soboto zvečer gledališče ponov-no do zadnjega kottička zasedeno. Celo meščanska kritika je priznala nepričakovano dovršenost nastopa Delavskega odra. Nedostatki, ki so se pokazali pri premijeri, se bodo pri re-prizi popravili tako, da bo predstava ponovno pokazala sigurnost nastopa našega prvega Delavskega odra v Ljubljani. Cene za predstavo so ljud-ske.

Kongres Zveze gospodarskih zadrug.

V nedeljo se je vršil v Zadružnem domu v Ljubljani 3. redni občni zbor Zveze gospodarskih zadrug. Zbralo se je 46 delegatinj in delegatov iz vseh krajev v Sloveniji. Zborovanje je otvoril predsednik Zveze zadru-gar Kristan, ki je po svojem pozdravu delegatom sporočil, da so poslali pismene pozdrave: Internaci-jonalna zveza v Londonu, Internaci-jonalna zadruga ženska gilda iz Londona, tajnica te gilde A. Honora Eniceldova, ki se trenutno nahaja na agitacijskem potovanju in pride te dni v Ljubljano in Maribor. Glavni zadružni savez iz Beograda, Zveza švicarskih zadrug iz Bazela, Osred-nja zveza čehoslovaških zadrug iz Prage in Zveza nemško-avstrijskih konzumnih društev na Dunaju. Osebo-no je pa pozdravil kongres zadr. Karl Pankrac v imenu Zveze nemških go-spodarskih zadrug v Pragi. S. Pan-krac je rojen na Hrvaškem, sedaj pa je direktor velikega konzumnega društva v Teplicah. Njegov pozdrav so navzoči burno aklamirali. Dalje so pozdravili zbor z. M. Čobal v ime-nu Delavske zbornice, z. Ajdiškova za Zvezo delavskih žen in deklet, za našo stranko pa s. Ivan Mlinar.

Po prečitani dnevnega reda so prišla na dnevni red poročila. Predsedniško poročilo je podal dosedanj predsednik Zveze. Iz zani-mivega poročila posnemamo, da se je Zveza trudila dopovedati merodajnim krogom, da spadajo zadruge tudi to-stran Save pod zadružni zakon iz leta 1873 in ne pod ministrstvo trgo-vine in industrije.

Ostro je obsodil zbor finančno po-litiko naše vlade, ki zastavlja za svo-je novo inozemsko posojilo prometni davek, ki ga najtežje plačujejo kon-zumne zadruge, katerega bi jih bilo treba že zdavnaj osvoboditi. Veliko se je delalo tudi na tem, da se odpra-vi odijozna prenosna popolnilna taksa.

Razkrinkani klerikalni demagogi.

Nedelavnost in lenoba vladne večine. — Parlament mora zaključiti sejo, ker socialističnega poslanca ni v skupščini, ki bi preskrbel za delo. — Interpelacija s. Petejana je dosegla svoj namen — minister je bil pri-siljen izdati »Uredbo o zapiranju in odpiranju trgovin«!

»Slovenec« od preteklega petka je na prvi strani prinesel z debelimi črkami tiskano telefonsko poročilo iz Beograda o neki »blamaži« in raz-krinkanju s. Petejana na seji Narodne skupščine od četrtka. Poročilo je pi-sano v takem tonu, kakor da bi se zgodilo nekaj, kar bi s. Petejana za vedno onemogotilo v Narodni skup-ščini in med delavstvom.

Kaj pa je pravzaprav s. Petejan napravil, da se nedolžni in bogabo-ječi »Slovenec« tako razburja?

Nič drugega ni naredil, kakor to, da je s svojimi interpelacijami že dru-gič omogočil predsedniku Narodne skupščine, sklicati sejo, ne da bi mu bilo treba razkrinkati gnolobo vladne večine, katera ni sposobna, da bi mu pripravila material za dnevni red

Fotografirana „Križa“.

Del. oder je dal glavne prizore iz dobro vprizorjene »Križe« fotografirati, ki tvorijo sedaj lepo serijo 10 različnih slik. Izdelal jih je gledališki fotograf g. Pogačnik (Mestni trg). Cela serija stane samo Din 35. Soderugi! Naročajte ta skromen spomin na

prvi nastop ljubljanskega proletariata v Narodnem gledališču v Ljubljani. Slike se naročajo v centrali »Svobode«, Marksov trg 2/II. V Celju sprejema naročila s. Komavli. Naročite takoj, ker je založba omejena. — Delav. oder.

seje. Vsled te vladne gnilebe in lenobe je bil predsednik primoran postaviti na dnevni red seje eno samo točko in ta je bila (čujte in strmite) interpelacija edinega delavskega poslanca s. Petejana o odpiranju in zapiranju trgovin in ureditvi delovnega časa, ker mu nobenega drugega predloga ni slavna vladna večina pripravila. Ali smola je pač smola! In takrat je imel smolo s. Petejan, da se ta dan ni nahajal v Beogradu, ker se najmanj ni zavedal, da vlada posveča njegovim predlogom in interpelacijam tako veliko pažnjo, da jih takoj po prejemu že rešuje. Smolo je imel tudi predsednik skupščine, ker ni bilo s. Petejana v skupščini ter se ni moglo o interpelaciji razpravljati. In ker ni bilo na dnevnem redu druge točke, je bil predsednik primoran takoj zaključiti sejo. Pomislite 314 poslancev je moralo domov, samo radi tega, ker ni bil ta dan v Beogradu 315. poslanec, ki je slučajno s. Petejan — socijalist. Ali si je mogoče zamisliti, da obstoja še kje enak parlament na svetu, v katerem bi edini socialistični poslanec igral tako vlogo, da se radi njega sklicujejo in zaključujejo seje Narodne skupščine??

Mislimo, da ne, ker ako bi še kje obstojal, bi to pomenilo, da imajo tudi tam tako gnilo in za vsako resno delo nesposobno vlado, kakor jo slučajno imamo pri nas.

Namesto, da bi »Slovenec« za to obsodil vladno večino, skuša v jako neresnem tonu vreči krivdo za nedelo Narodne skupščine na s. Petejana, kateri ni bil od predsedništva obveščen, da bo njegova interpelacija na prvi seji postavljena na dnevni red.

Sedaj pa par besed k stvari sami. S. Petejan je označeno interpelacijo poslal po pošti iz Maribora v Beograd dne 20. aprila. Predsedništvo Narodne skupščine jo je sprejelo 23. aprila in minister za socialno politiko je predsedstvu Narodne skupščine dne 28. aprila t.l. odgovorilo, da bo na interpelacijo odgovorilo, kadar bo ista postavljena na dnevni red.

Ker je s. Petejan z vednostjo g. podpredsednika 29. aprila t.l. odpotoval v Slovenijo, radi praznovanja 1. maja in ker je v četrtek 3. tm. mo-

ral intervenirati pri železniški direkciji v Ljubljani radi odpusta iz službe enajstih delavcev iz kurilnice v Mariboru, je odpotoval v Beograd še-le v četrtek zvečer. Žal je bila interpelacija postavljena na dnevni red četrtekove seje, je izveel o tem šele iz časopisja, ki je izšlo v četrtek popold.

»Slovenec« se je prav pošteno zlagal, ko je pisal, da je bil s. Petejan od predsednika pravočasno obveščen. Res je, da je šele v petek 4. tm. zjutraj dobil obvestilo, da bo minister odgovarjal, ko bo interpelacija stavljena na dnevni red.

Se nikdar v tej skupščini se ni zgodilo, da bi se odgovarjalo na interpelacijo, ki ni bila stavljena kot nujna v teku 10 dni po vložitvi, pač pa se čaka po dva ali tri mesece in še več. Radi tega ni s. Petejanu niti na misel prišlo, da se bo vlada radi njegove interpelacije tako požurila.

Sicer pa je interpelacija dosegla svoj namen in sicer, da je minister ravno tisti dan, ko je hotel odgovoriti na njo, podpisal »Pravilnik o delovnem času«, radi katerega je bila interpelacija stavljena. To je tudi uspeh, katerega niti »Slovenec« ne bo utajil, ker ve, da ako bi ne bila vložena interpelacija, bi »Pravilnik« morda še nekaj časa ležal pri gospodu ministru.

„Križa“ v Narodnem gledališču v Ljubljani

Vse dnevno časopisje je polno notic in člankov o krizi ljubljanskega Narodnega gledališča. Vsa naša politika, vsi akcionarji in politiki že cela leta po vojni govorijo o strašni krizi gospodarstva in financ. Dnevno časopisje še do danes ni našlo pravega odgovora na vse te raznovrstne krize. Zato opozarjamo vsakogar, ki si hoče biti na jasnem, kaj je to kriza, naj si takoj preskrbi vstopnico pri Prosvetnem odseku Delavske zbornice v Gradišču št. 2 v Ljubljani. Vstopnica mu daje možnost, da si ogleda ponovitev Golouhove »Križe«, ki se vrši v soboto zvečer ob 20. uri v dramskem gledališču v Ljubljani. Gledališče mora biti do zadnjega kotička zasedeno, ker bodo igralci Delavskega odra pokazali vso povojno krizo.

Dnevne novice.

Proti vsakršnemu poslabšanju stanovanjske zaščite — ne pri nas — ampak v Avstriji! Trgovski gremij v dunajskem okraju Hernals je na svoji plenarni skupščini dne 19. aprila s štiripetinsko večino sprejel resolucijo, s katero se najostreje izreka proti vladnemu načrtu glede redukcije zaščite stanovanjskih najemnikov. Za vladin načrt so se izrekli samo oni člani gremija, ki so ali sami

hišni posestniki, ali pa ki kot »Einheitslistlerji« stoje v službi hišnih posestnikov. To navajamo samo kot ilustracijo, kako se v Avstriji borijo vsi sloji proti hišnemu oderu. Vse pa samo delavstvo, kot je to na žalost pri nas slučaj. Našim čitateljem je znano, da postoja v Avstriji še vedno neokrnjena zaščita ne samo stanovanjskih najemnikov, marveč so tudi lokalni še vedno zaščiteni. Seiplova

LEO SILA:

Človek mrtvaških lobanj.

Kronika raztrganih duš.

13

»Poglejte, kri, kri . . . Gospa se stára. Zato je tako jezična. Zato tako krvavi. Uh, in jaz moram to prati. Fej!« Nejevoljno je vrgla v škač. Njene oči pa so vprašujoče bulile v mladega Leona.

»Neumna je. Res . . .« Večkrat, kadar mu je prinesla obed in ga je pobožala po ramenih, je tako mislil. In sedaj, ko je vstopila v mraku v njegovo sobo, se je znova tega spomnil.

»Joj, kako sem se ustrašila!« Sklonila se je nad posteljo, da jo odgrne, pa je v temi začutila Leona. Nasmehnil se je. »Zakaj se niste javili?« Še vedno je slonela nad njegovimi prsi, da je začutil mehko njenih visečih grudi. Njene, sicer tako neumno in nevedno gledajoče oči, so se svetile v svetlobi, ki se je prikradla iz ulice.

»Zakaj ne govorite? Povejte kaj!« Sklonila se je čisto do njegovega obraza. Leo je začutil, kako mu je zaplala kri. Ko se je dotaknila njegovih ramen z roko, je občutil strašno željo zgrabit jo, stisniti jo k sebi in z vsem telesom občutiti njene mehke, valoveče grudi, njena krvavocveteča lica. Neumna Liza ga je poščegetala in začela sta se ruvati. Obraza sta se dotaknila in začutila vročnost lic. Par trenutkov. Leo se je utrudil . . .

»Liza, mirujte . . .« Čemu bi se človek tako neumno in otročje igral z deklo? S človekom, ki pravzaprav niti prave pameti nima. Tako so vsaj do sedaj vsi mislili. (Ali niso tega mislili zato, ker je bila Liza samo dekla in je bila že pri 30 letih

zapuščena žena? Saj mož ni živel ne zanje, ne z njo . . .)

Tisto noč je sanjal, kako je preživel trenutke sladostnosti z deklo Lizo.

Lani je stanovanje premenil. Preselil se je k rodbini železničarja, ki je redil mlado ženo, otroka in svojo sestro. Zato pa sta ga obe komandirali. Celih 12 let je bil starejši od 22 letne žene, ki je bila lepa in je tudi kaj mnogo izdala za lepe obleke. (Zato so večkrat bolj slabo jedli. Vsi. Mož in študentje. Stanovali so trije pri njej. Leo, brat in njegov sošolec.) Leo je imel svoj kabinet — zonen preurejeno kopalnico. Le da je bila bolj zračna od prejšnje, na novo pobarvana, z novo posteljo in z električno lučjo. Veselil se je te udobnosti. Sestra gospodarjeva se je učila kuhati pri ženi. Bila pa je tudi za služkinjo. Z ženo sta se prav dobro razumeli. Zlasti, kadar je bilo treba voditi vojsko zoper moža. Živa je bila in 16 let je imela. Močna kot tista dekla Liza, a zvita in pametna. Z gospo sta čitali moderne romane. Celo Tolstoja in Cankarja, ki pa se jima je zdel zelo dolgočasen. Roza, kakor so jo klicali, je imela svoje sanje, svoja hrepenenja. Hotela je postati vsaj gledališka igralka, če ne filmska. Zato je vstopila v dramatično šolo, ki jo je otvoril režiser Narodnega gledališča. Zato, da vzgoji kader idealnih ljudi in nekaj dobrih statistik, ki bi pri njegovih predstavah zastopali štatirali. Roza ni odjenjala, kakor se je režiser mu il z njo in so se ji ostali gojenci posmehovali. Včasih na skrivaj, včasih na obraz. Pretežka je bila, preneokretna in tako nedolžno je javkala na poskusnem odru, kadar je de-

klamirala. Zato pa je bila tem bolj živa in klepetava v odmorih, na ulici, v družbi. Povsod drugje. In Leonu je kar vpricho vseh povedala, da ga ima rada, da ji je zelo všeč. Večkrat se je celo šaljivo potožila, da Leo noče ničesar slišati o tem. Njenih besedi ni vzel resno. (Ravno takrat je imel Božo v mislih.)

Po vajah, ki so velikokrat trajale do polnoči, sta se skupaj vračala domov. Leo je imel kot deklamator precejšen uspeh. Zlasti pri dekletih, ki so se ozirale za njim in se pomenkovale o njegovih očeh, ki tako nedolžno, tako prepričevalno spremljajo deklamacijo. Kaj zato, če jim je večkrat deklamiral Prešernovo »Dekletom« . . . Vari, vari, da priletna samka se ne boš jokala . . . Režiser je imel veselje z njim. Po eni izmed takih vaj, ko sta se pozno vrnila domov, je skuhala čaja. (Gospodinja je večkrat zvečer, kadar je Leo dolgo sedel pri knjigah, storila isto. Prinesla mu je čaja, da se malo pokrepa in ogreje. Zakaj v sobi ni bilo peči in Leo je večkrat ves zavrt v pelerino sedel pred knjigo ali pri pisanju.)

Leo je bil utrujen. Navadno ni mogel po vajah takoj zaspati. Zato je še prelistal kako knjigo ali pa zabeležil bežne dnevne vtise v svoj dnevnik. Za Rožo se tisti večer sploh nismil ni. Zato je bil presenečen, ko je povsem tiho odprla vrata in postavila predenj skodelico čaja.

»Vzemi, da se malo ogreješ. In tako kisto, mračno se ti tudi ni treba držati.« Koketno, zapeljivo. Tikala sta se že od začetka poznavanja v dramatični šoli. Vsi gojenci so se pobratili med seboj in Leo je prejel od Rože močan poljub.

(Dalje prihodnjik.)

vlada pa je za časa lanskih volitev obljubila hišnim posestnikom, da bo novi parlament sklenil med drugim tudi »modern« stanovanjski zakon, po katerem bodo hišni magnati končno prišli do svojih »prav«. Toda krščanskih socialcev ta obljuba ni prav nič ovirala, da ne bi izdajali oklicev v obliki velikanskih plakotov na volilce-najemnike z vsebino: »**Mieterschutz gesichert, wählet Einheitsliste!**« Gospod Seipel pa je rabil mnogo časa, predno je stopil s svojim načrtom na plan. Dr. Seipel ima veliki strah pred socialisti, ker je že dvakrat zgubil vojno v zadevi odprave zaščite in pa rado gre v tretjič; toda hišni posestniki so postali silno nestrpni in so začeli že groziti z »revolucijo«, ako se ne bi vlada kmalu odločila. Vlada je razposlala svoj načrt vsem korporacijam, tako delodajalskim zvezam, delavskim zbornicam, trgovsko-industrijskim komoram itd. Toda vladni načrt ni bil odklonjen samo od delavskih korporacij, ampak tudi od strani trgovskih obrtnih zbornic. Končno so celo visoki gospodje industrijalci izrazili pomisleke, ne radi sebe, marveč, ker se boje, da bodo v slučaju zvišanja najemnin prišli delavci iz zahtevo po zvišanju plač. Ravnotako se je izrekel odbor petindvajsetorice, v katerem so zastopani vsi državni uradniki, proti redukciji stan. zaščite. V nasprotnem slučaju bi zahtevali od gospodarja povišanje plač. Tako se borijo drugod i trgovci i obrtniki kakor tudi uradniki ter vsi oni interesi, ki imajo lastne strehe nad glavami za zaščito. Samo pri nas v Jugoslaviji, kjer smo zaščite še mnogo bolj potrebni, pri nas kar mrgoli izdajalcev lastnih interesov. Gotovo so tudi pri nas korporacije, kakor trgovsko-obrtna zbornica, pa razni gremiji, v katerih je nešteto malih obrtnikov in trgovcev organiziranih, toda čitatelji, ali ste slišali, da bi le samo en glas prišel iz teh korporacij v prilog najemnikov? Pisec teh vrstic se ne more spomniti, da bi se bil n. pr. trgovska zbornica ali kateri trgovski gremij izrekel za to, da se naj zaščita podaljša, ki je itak že na minimum zreducirana. Zato pa je jasno, da mali trgovci ter mali obrtniki nimajo z velikimi kapitalisti nič skupnega in je skrajni čas, da se osamostijo ter osvobodijo od velikih pijavk. Na Dunaju je že danes nad 19.000 malih obrtnikov organiziranih pod zastavo socializma, ker se zavedajo, da so tudi oni proletarci, čeravno so navidezno samostojni, v resnici so vazali velekapitalistov, od katerih morajo jemati blago, da ga v potu svojega obraza predelujejo ali prodajajo na konsumenta, da z izkupičkom plačajo parasita ter vampirja, ki se redi ter živa na račun malega obrtnika, malega trgovca, uradnika in delavca. Slovenski obrtniki, osamosvojite se!

Zopet atentat! Še ni dolgo, od kar je bil v Varšavi ruski poslanik umorjen, pa je bil zopet minuli petek izvršen nov atentat istotam na sovjetskega funkcionarja. Ko se je peljal vodja sovjetske trgovinske misije Lizarev v Varšavi skozi živahno Maršalovsko in ko je hotel avto zaviti v neko stransko ulico, je stopil ruski emigrant Woišev, brat nekega vodje ruskih emigrantov, k avtu ter je oddal dva strela iz revolverja na Lizareva. Lizarev je sicer padel v omedlevico, a ni bil smrtno zadet. Ena krogla ga je samo po strani prasknila. Dobil pa je težje rane vsled steklenih drobcov. Atentator se je pustil mirno prijeti. Izjavil je, da je dejanje izvršil iz protesta proti komunistični vladi v Rusiji. Poljska vlada se je opravičila.

Spomenik Ferdinandu Lassalleju so v nedeljo odkrili na Dunaju.

Krvavi 1. maj v Varšavi. V Varšavi je na dan 1. maja napadla peščica komunistov z revolverji socialiste. Pri tem jim je pomagala policija, ki je pustila komunistom dohod do socialistične povorke, potem pa je policija udarila na najbrutalnejši način po socialistih, ki so bili stisnjeni med ozkimi ulicami starega mesta. Bile so štiri osebe umorjene in več sto ranjenih.

Perzija odpravlja predprave tujcev. — **Orient se hoče osvoboditi!** Kakor se poroča iz Teherana, bodo takozvane kapitulacije z 10. majem odpravljene. Radi tega bo vlada ta dan proglasila za narodni praznik.

Ure in zlatino na mesečne obroke brez povišanih cen. Ilger, Maribor, Gosposka ulica 15.

Tombola železničarskega glasbenega društva »Žarja« se vrši nepreklicno 3. junija 1928 ob 3. uri popoldne. Delavska godba potrebuje nove instrumente in zato segajte po srečkah, ki stane ena samo 2.50 Din. Dobitki pa so zelo lepi in dragi.

Iz delavske Slovenije.

Maribor.

Narodno gledališče v Mariboru.

Torek, 8. maja ob 20.: »Kreutzerjeva sonata«. Ab. C. Kuponi. Zadržje.

Sreda, 9. maja ob 20.: »Jesenski manevar«. Ab. D. Kuponi.

Četrtek, 10. maja ob 20.: »Lepa pustolovščina«. Ab. C. Kuponi.

Mariborska drama študira Shakespearejevega »Othella« v režiji g. Koviča in pripravlja Nušičevo vlezabavno komedijo »Svet«, v kateri bo prvič zopet nastopila ga. Buksekova. Opera pa vprizori v drugi polovici tega meseca zadnjo operno noviteto, Maillartov »Puščavnikov zvonček«, seveda, ako ji bo življenje dotlej podaljšano.

Ljudska univerza v Mariboru. Velik dobrodelni koncert v prid ponesrečencem po potresa na Bolgarskem priredijo v okviru »Ljudske univerze« in »Ženskega društva« v Mariboru v veliki Unionski dvorani v četrtek, 10. maja, ob 8. uri zvečer, trije prvostni bolgarski umetniki in sicer: ga. M. Carigradska, primadona opere v Sofiji, (sopran), g. G. Gospodinov, biv. član opere v Sofiji, sedaj član ljublj. opere (tenor) in g. A. Krajev, komorni pevec in član opere v Sofiji (bariton). Pojejo bolgarske narodne pesmi in operne arije. Solospeve in duete. Gospa Carigradska in g. Krajev se nahajata sredi velike turnee, ki jo prirejata v korist svojim nesrečnim rojakom po celi Evropi. Naj nihče ne zamudi te priložnosti, da sliši lepo bolgarsko pesem in velike bolgarske umetnike — obenem pa pomaga olajšati grozno usodo stotisočev nam dragih Bolgarov. Strašno gospodari med njimi beda in smrt. — »Ljudska univerza« in »Žensko društvo«.

Čelje.

Žrtev vojne. Dne 1. maja si je končal življenje vojni invalid Franc Jenko iz Naklega na Gorenjskem, ki je prebival v tukajšnjem Invalidskem domu, kot bandažist, poklic, ki se ga je naučil po vojni kot invalid. Dasi je bil pokojni navidezno vesele narave izredno dovtipen in dober družabnik, vendar ni mogel prenašati notranje bolezni, ki si jo je nakopal na italijanski fronti s strupenimi plini. V najlepši moški dobi — bil je šestindeset let star — si je s strelom iz browninga končal že od vojne uničeno življenje. France Jenko je zapustil dolga in ginljivo pisana pisma, iz katerih seva vsa njegova globoka plemenitost in s katerimi se je poslovlil od sorodnikov in prijateljev. Vsebinska teh pisem je en sam krik proti vojni; iz Jenkovih pisem odmeva glas: **Nikoli več vojne!** Pokojni je bil priljubljen tudi med tukajšnjim delavstvom in pred časom je bil član pavskega društva »Naprej«. Pogreb, ki se je vršil dne 2. maja, je pokazal, kako je bil Jenko priljubljen. Kljub hudemu dežju je prišla k zadnjemu spremstvu ogromna množica ljudi, ki so hoteli še enkrat videti in pozdraviti dobrega Franceta, kateremu kličemo tudi mi: Naj ti bo zemljica lahka!

Žrtev dela. Pri mestni elektrarni zaposleni delavec Jegrišnik, ki je dne 1. maja pomagal pri napeljavi voda v Zavodni, je prišel na dosedaj še nepojasnjen način v dotiko z električnim tokom. Mimoidoči so ga skušali z umetnim dihanjem spraviti k življenju, a Jegrišnik je umrl takoj po prevozu v bolnico. Starišem ponesrečenega izrekamo v imenu celjskega delavstva iskreno sožalje. (Pogreb Jegrišnika se je vršil na občinske stroške. Mestni magistrat pa naj uvede preiskavo o vzrokih nesreče ter uvede pri električnih napeljavah boljše nadzorstvo!)

Celjski »Slovenec« dopisnik ga naprej lomi. Zadnjič smo poročali, da ga je polomil v poročilu o shodu stanovanjskih najemnikov. Pretekli teden pa je doživel novo polomijo v poročilu o naših prvomajskih prireditvah. O shodu v Celjskem domu n. pr. poroča, da je bilo navzočih 60 lu-

Zahvala. Podružnica DTE »Svoboda« Studenci se zahvaljuje podružnici »Svobode« Javornik za sprejeto podporo 272 Din in podružnici Tržič za 75.50 Din za kritje stavbe nove telovadnice v Studencih. Sodrugi in sodružice, posnemajte, da rešimo s tem edini dom »Svobode« v Jugoslaviji. — Odbor.

Za tiskovni sklad so darovali sledeči sodrugi iz Senovega pri Rajhenburgu: Baraga Ivan Din 10, Rihtar Jože 5, Cigler Ivan 10, Mlakar Jože 2, Mlakar Ignac 2, Pavla Sinkovič 5, Ludovik Petretič 5, Antonija Petretič 5, Karol Jazbec 4, Cvirni Jurij 1 in Fanika Richter 1 Din; skupaj 50 Din. — Nadalje je daroval s. Stanislav Pezdur iz Meže 10 Din. Iskrena hvala, sodrugi posnemajte.

di in da je referent očitil ministru policije Korošcu prepoved praznovanja prvega maja na prostem. Vse skupaj je pretirano, absolutno pretirano. Kajti na shodu je bilo komaj 30 ljudi in od teh je bilo 29 klerikalcev, pristnih klerikalcev. In referent ni prav nič očitil točasnemu ministru policije, marveč mu je delal same komplimente ter s tem dokazal, da je tudi trideseti udeleženec z eno nogo v klerikalni stranki.

Trbovlje.

Majniška proslava. Ne vemo, če bi imenovali to proslavo ali kaj drugega. Proslava je vendar to, če se nekaj spontano izvede in z največjim navdušenjem. Tega pri nas ni bilo. Na predvečer 1. maja je uprizoril dramatični odsek »Svobode« pomembno proletarsko igro »Hlapec Jernej in njegova pravica«. Dvorana je bila polna, kakor je to običajno. Tudi vpriporitev sama ni najbolj uspela. Tak je bil večer. Drugo jutro nas je ob 4. uri prebudila budnica. Padale so deževne kaplje, na strehe, na ceste, na godce; enakomerno so kapljale in se odbijale od tal. Zvoki godbe niso izzveneli veselo — radostno; občutil si, kot da na vse zgodaj koga pokopavajo, a godci mu igrajo pogrebnično. Storil se je dan. Dež je lil enakomerno, počasi. Manifestacijski sprevod je bil prepovedan, nikjer se ni smelo razobesiti niti ene rdeče zastave. Na bližnji hrast nedalet od Delavskega doma so ponoči nataknil malo rdečo zastavico. Pa je prišel zjutraj kordon orožnikov z lestvo in so prisilili slučajno se tam nahajajočega mladega fantiča, da je splezal na hrast in jim prinesel zastavo. Baje je od njih dobil celih 10 dinarjev. — V neki drugi koloniji so postavljali maj. Ko so ga hoteli dvigniti, na katerem je bila tudi rdeča zastava, so prišli orožniki in zastavo odstranili. Po 8. uri so se jeli počasi zbirati v dvorani in na dvorišču Delavskega doma ljudje. Klavirni so prihajali, brez velikodušnosti v srcu; kakor je bil pust dan, tako je bilo tudi pusto in prazno v njihovih dušah. Ob desetih se je pričel shod. Prvi je govoril dekalist Wankmüller. Njegov govor je izzvenel samo v hrepenenju po osvoboditvi in Rusiji. Drugi je govoril sodrug Krušič. Njegova beseda je jeknila v srce slehernega človeka. Zato so mu tudi zborovalci pritrdjevali in ploskali. Za njim je nastopil bernotovec (?) Štrne. Govoril je nekaj, česar menda sam ni razumel. Zato ni našel odziva v poslušalcih. Končno je v imenu delavskega kulturnega društva »Svobode« govoril še sodrug Klenovšek. Povdarjal je potrebo organizacije, dela in odvrnitev naše mladine izpod kvarnega vpliva meščanskega razreda. Nato je bil shod zaključen — a na galeriji je medtem zaigrala godba Marzelejo. Ta pesem ima silno moč, da navduši človeka za boj, za borbo proletarijata, za osvobojenje. Ljudje so odhajali, godba je igrala in zdelo se nam je, kakor da bi godba igrala koračnico pogrebu proletarijata.

Ni nam treba iskati vzrokov tako slabim izgledom praznovanja letošnjega prvega maja. Kdo je kriv? Kriva je proletar. nezavednost, razcepljenost in pasivnost. Mi organizirani lahko zakličemo: Vi, **neorganizirani**, samo vi ste krivi, da je tako, kot je in da ni boljše. Dokler ne bo sleherni delavec izprevidel, da mora biti organiziran, toliko časa se bo mala

peščica zastoj borila proti strnjeni sili kapitala. Delavci in delavke! Organizirajte se in pojdite na delo, če hočete dobro sebi in svojim potomcem!

Zagorske novice.

Mesarska revolucija se je pri nas nekoliko poglobila in sicer na veselje tistega spokorjenega mesarja, ki prodaja sedaj goveje meso po 10 in volovsko po 14 Din, a na žalost ostalih, od katerih dva sta celo zaprosila za pomoč pri poročevalcu »Jutra«. Vendar jima je tudi ta, ker ima očitno raje ceneje meso, svojo pomoč odklonil, razun če svoja imena na bilkovo kožo podpišeta. — Verska nestrpnost je prišla pri nas že v akutni štadij. Na belo nedeljo so verni Zagorjani težko čakali svojega dušnega pastirja pri podružnični cerkvi v »Vinah«. Ali ko ga le ni bilo, so sami opravili svojo pobožnost z mislijo, da brez »gospoda« tudi gre. Pravijo, da so g. župnik silno jezni na okoličane te cerkve, ker so pokojnemu Bervarju zvonili proti njegovi prepovedi. Pa še neka druga cerkev pride v poštev. Tako daleč smo že, da če še pri župni cerkvi nastane tak spor, potem pa sploh ne bomo imeli kam v cerkev hoditi. No pa to nič ne stri, bomo pa doma ostali, vsaj blatni ne bomo; gospodje »častiti« pa gredo lahko na »Sommerfrische«, cerkvene stavbe bomo pa v prihodnosti za kaj umnejšega porabili. Pa mirna Bosna. — Na občini jih še zmiraj trga radi tistih 86.000 Din primanjkljaja od prejšnjega gerenta. Že lansko leto je gerentski »sosvet« s pristankom »demokratov« sklenil primanjkljaj izterjati. Ali ker le ni bilo povračila, so klerikalci hočeš nočeš morali predati celo zadevo nekemu odvetniku, ki stoji v prvih vrstah SLS. Ko je zadeva postala resna, so pa tisti »demokrati«, ki nočejo nič skupnega s klerikalci, prišli prositi iste, potom dveh deputacij in to trgovskega gremija in obrtnega društva za popust te vsote. Nekam čudno to zgleda, ker zagorska hranilnica (dem.) tako dobro stoji, da lahko letne nagrade dela, zakaj pa tukaj ti demokrati svojega sotrpina ne vidijo? Saj smo vendar bratje.

Lesce.

Podružnica »Svobode« v Lescach na Gorenjskem sklicuje za nedeljo, dne 20. maja 1928 ob 10. uri dopoldne v društvenih prostorih pri Katrineku svoj občni zbor z naslednjim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika, tajnika, blagajnika in kontrole. 2. Volitev novega odbora. 3. Razno. Dolžnost vseh članov in članic je, da se zbora sigurno udeleže. — Odbor.

Ljubljana — Šiška.

Stavbna zadruga »Delavski dom« Šiška sklicuje občni zbor, ki se bo vršil dne 19. maja t. l. v gostilni zadružnika Novaka, Vodnikova cesta. K občnemu zboru vabimo vse člane zadruge, kakor tudi vse zainteresirane, ki imajo pa le posvetovalen glas. Sodrugi, pridobivajte člane za našo zadrugo. Vsa pojasnila dobite v tajništvu »Svobode« v Zadružnem domu v Šiški vsak dan od 7. do 9. ure zvečer.

Pododbor SSJ Šiška sklicuje za dne 15. maja ob 8. uri zvečer zborovanje v gostilno Lasan v Šiški, Vodnikova cesta 19. Prosimo vse naše somišljenike, predvsem pa čitatelje »Delavske Politike«, da se sami gotovo in točno udeleže zborovanja in pa, da povabijo tudi druge k sklicanemu zborovanju, na katerem poročata naša občinska zastopnika in zastopniki drugih korporacij. Sodrugi, na delo! Z dejanji hočemo pokazati to, kar z besedami ne moremo. Na mesto fraz morajo stopiti dejanja.

Kočevje.

V nedeljo dne 29. aprila se je vršil v Kočevju javni strokovni shod za tekstilne delavce z dnevnim redom: Osemurni delavnik in pomen delavskih organizacij. Na shodu je poročal s. Mihevc, ki je izvajal prilično takole: Ravno te dni se bije na mednarodni konferenci v Ženevi boj za osemurni delavnik. Velika nevarnost obstoja, da delavstvo osemurni delavnik izgubi, ker an-

gleški zastopnik podjetništva zahteva revizijo vašingtonske konvencije. Če delavstvo ne bo stalo na straži, se utegne zgoditi, da pride res do revizije konvencije, po kateri bi delavstvo izgubilo osemurni delavnik. Na ta izvajanja se oglasi vmes klerikalec g. Struna in pravi: »Kaj govorite o osemurnem delu, mi hočemo delati dvanajst ur, da bomo več zaslužili, ker itak ne moremo z zaslužkom izhajati.« Vsa dvorana, ki je bila nabito polna, se oglasi: »Ali si plačan od fabrikanta; gotovo te je sam sem poslal!« Klerikalec g. Krivec pa kriči: »Mi hočemo več kot osem ur delati; v osmih urah

zaslužimo samo dva kovača, če pa delamo dvanajst, zaslužimo tri.« — Tu nastane prerekanje, vpitje in prerivanje. S. Mihevc pozove oba klerikaleca, da prideta k predsedniški mizi in naj govorita. Eden izmed njiju se je res tako osmelil, da je prišel k mizi in, ko je še pozval zborovalce, da naj ga mirno poslušajo, je povedal tole:

»Mi smo proti osemurnemu delavniku, ker, če delamo samo osem ur, tedaj zaslužimo samo dva kovača, če pa delamo dvanajst ur, zaslužimo tri kovače!«

Burni smehi zaori po dvorani na račun klerikalcev.

Nato je govoril še s. Erker o pomenu organizacije. V daljšem govoru je orisal bedo kočevskega proletarijata in opozarjal na pot, po kateri bi se lahko prišlo bedi v okom.

Končno je s. Mihevc predložil shodu tudi resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta.

Nato je bil shod zaključen. Po shodu smo tudi zvedeli, da so klerikalci že zjutraj sklenili, poslati štiri svoje junake na naš shod, da ga razbijejo!

Indijca.

Po dolgem boju z nacionalističnimi člani kakor tudi v organizaciji,

nam je uspelo, da uničimo nacionalno organizacijo, ker je itak delavstvo samo vodila za nos in to tako očividno, da so njeni člani sami prišli do tega spoznanja. Tudi vam sporočamo veselo vest, da smo izvolili 5 zaupnikov in 5 namestnikov. To je za nas lep uspeh, ko imamo povsod okoli Indije same nacionaliste! In tudi mi slimo napredovati, da pride tudi za nas dan vstajenja, ki ga že vsi tako hrepeneče pričakujemo. Opozarjamo tudi ostale železničarje, da se tudi oni borijo za osvoboditev, pod parolo: Vstani v temi blodeči nesrečni proletarec, zdaj je prišel tudi zate čas! — Železničar.

Din 329'-
Vrsta 9637-40795
rujave ali češnjevo rdeče barve
s kombinacijo Dullboksa

Din 299'-
rujavi polčevlji
z gumijevimi podplati

Din 269'-
rujavi polčevlji z elastič-
podplati, za katere nu-
dimo 6 mesečno jamstvo

Naš uspeh

Zbrali smo vse sile, da Vam pre-
skrbimo novo, popolno in najmodernejšo
izbiro polčevljev za gospode. Dovršeni
so do najmanjše podrobnosti.

V teh čevljih ne občutite neugodnosti
novih čevljev. Vaše noge se v njih
odpočijejo. Vaša hoja, Vaša postava
bo samozavestna in moška. Uživajte
vso udobnost in zadovoljstvo. Splošno
dobro počutje ugodno vpliva na Vas.

Ta čevlji izdelujemo v različnih
širinah za močne in ožje noge.

Prvič nudimo polčevlje za gospode
v modnih barvah. Dobite jih lahko v
vseh niansah od rujave do češnjevo-
rdeče kakor tudi v najrazličnejših bar-
venih kombinacijah.

S temi polčevlji smo dosegli vrhunec
uspeha našega dela v letošnji seziji.
Naša želja je, da pripomoremo do
uspeha tudi Vam.

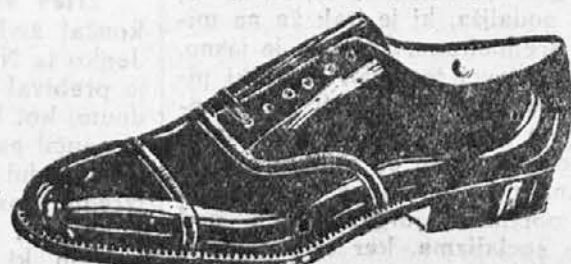
Rata

Din 269'-
Vrsta 9937-60991
črni ploski čevlji

Din 269'-
Vrsta 9937-40991
žolti ploski čevlji

Din 299'-
Vrsta 9837-60791
la lakasti polčevlji

Idejni načrti za novo šolo v Hrastniku.

Krajni šolski odbor v Hrastniku prosi one gospode, ki so poslali na tozadevni razpis idejne osnutke, da naj vpošljejo takoj naslove, kam naj jim odbor sporoči neko važno zadevo. Naslov naj bo tak, da ne bo anonimnost konkurentov trpela.

MARIJA PEVEC

BREZALKOHOLNA KUHINJA

Ljubljana, Sp. Šiška
MEDVEDOVA ULICA ŠT. 9

(blizu gor. kolodvora)

se najtopleje priporoča za obilen obisk na dobro domačo hrano. Kava, mleko in mrzla jedila vedno na razpolago. Postrežba solidna, cene najnižje.

Poskusite in boste popolnoma zadovoljni.

**Nabirajte
nove
naročnike**

Delikatesna trgovina

FRANC KURINČIČ

Prijeten bufet za sedeče goste.
Maribor, Aleksandrova c. 31.

Enkratna ponudba.

Vsakdo, kdor za pol leta, t. j. za čas od 1. aprila do 30. septembra naroči ali pa obnovi naročnino za Radiowelt, dobi po svoji volji eno izmed tukaj navedenih treh knjig od Hans Günther u. Dr. P. Stuker in sicer: Radioexperimente, Mk 3.80; Radiotechnisches Lexikon, Mk 3.60; Wo steckt der Fehler? Mk 4.— zastoj. Naročite se še danes! Samo oni abonenti imajo pravico do premije, ki pošljejo naročnino do 10. IV. in 1 S (šiling) za pošto in zavojnino.

I. MARIBORSKA DELAVSKA PEKARNA R. Z. Z O. Z.

Ustan. 1898 MARIBOR, TRŽAŠKA CESTA ŠTEV. 36-38 Telefon 324

Prodajalne v Slomškovi ulici šte. 2 in na Glavnemu trgu šte. 18

Moderno in higiensko urejena pekarna. — Priporočamo vsem organiziranim delavcem in delavkam naše okusno pecivo v polni teži. Ozirajte se pri zahtevanju peciva iz Delavske pekarnice pri vseh prodajalcih peciva na zavarovalno znamko D. P.

Vsi kupujejo obleke pri

J. Trpinu, Maribor, Glavni trg 17

ker tam se dobi suknjo že od 26 Din naprej, kakor tudi vsakovrstno drugo blago po najnižjih cenah.

Mobilije

vsakovrstne od navadne do najfinejših izdelave iz mehkega, trdega kakor tudi inozemskega lesa po najnižjih cenah. Samo lastna izdelava v Produktivni zadrugi mizarskih mojstrov. S prvim majem zelo znižane cene, solidno in dobro delo kakor tudi enoletno jamstvo.

Maribor, Grajski trg šte. 3.

Širite naš list!

Pridobivajte naročnike za „Delavsko politiko“!